

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΚΛΕΙΟΥΣ.

ριετία συνεπληρώθη ἤδη ἀφ' οὗτου ἀνέτειλεν εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν ὄριζοντα ἡ Κλειώ. Τὸ δ' ὄνομα αὐτῆς ὡς Ἑλληνικοῦ οἰκογενειακοῦ ἀναγνώσματος συνενθύντος τὸ ἐπαγωγὸν ἐν τοῖς δημοσιεύμασι πρὸς τὸ καλλιτεχνικὸν τῶν εἰκόνων εἶνε ἤδη γνωστὸν, ἴσως δὲ καὶ προσφιλέσ, πανταχοῦ ἐνθα λαλεῖται ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ καὶ ταῖς ἐν τῇ ξένῃ ἑλληνηκαῖς κοινότησι.

Ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τῆς Κλειοῦς εἰς τὸ τέταρτον ἔτος ἡ Διεύθυνσις αὐτῆς ἐκφράζει θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς συνεργασθέντας εἰς σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ λογίους, πρὸς τοὺς φιλομούσους συνδρομητάς, καὶ τοὺς συντελέσαντας εἰς διάδοσιν τῆς Κλειοῦς ἀπανταχοῦ ἀντιπροσώπους αὐτῆς.

Ἐγκάρδια ὁμοίως ἀποτείνει εὐχαριστήρια καὶ πρὸς τὴν ἑλληνηκὴν δημοσιογραφίαν, ἣτις ὁμόθυμος ἐκάστοτε ἐξῆρε τὸ ἔργον, ὅτε μὲν περὶ τῶν δημοσιευμάτων ὅτε δὲ περὶ τῶν εἰκονογραφιῶν τῆς Κλειοῦς εὐφῆμως ἀποφαινομένη, πάντοτε δ' ἐνθάρρυνσιν παρέχουσα, ἣτις ἐν μέσῳ τῶν ἀτρώτων περὶ τὴν ἐκδοσιν τοιοῦτου ἔργου δυσχερειῶν, ἀπέβαινε λίαν πολύτιμος.

Ἀπὸ τοῦ τρίτου ἔτους ἰδίᾳ ἡ Διεύθυνσις τῆς Κλειοῦς φιλοτιμουμένη νὰ καταστήσῃ τὸ περιοδικὸν τοῦτο ὡς οἷόν τε τελειότερον καὶ μάλλον ἄξιον τῆς πρὸς αὐτὸ ἐπιδεικνυμένης μείζονος ὁσημέραι ἀγάπης τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, πολλὰς εἰσήγαγε τὰς βελτιώσεις.

Τὸ καθ' ἡμᾶς ἔθνος κέκτηται ἀνδρας ἐπιφανεῖς διὰ τῆς ὑπερόχου αὐτῶν φιλολογικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς ἀξίας, διὰ τῶν βασιλικῶν πρὸς τὸ Γένος δωρεῶν αὐτῶν, πασιγνωστῶς ἀνὰ τὸ πανελλήνιον. Τοὺς ἀριστεροὺς τούτους ἀνδρας ἐπεχειρήσαμεν νὰ ποιήσωμεν καὶ αἰσθητῶς γνωστοὺς διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν προσωπογραφιῶν αὐτῶν μετὰ βραχείων ἀλλ' ἐπαρκῶν βιογραφικῶν σημειώσεων.

Ὅστε μετ' οὐ πολὺ ὁ τὴν Κλειὴν φυλλομετρῶν Ἕλληνα θὰ ἔχῃ πολύτιμον λεύκωμα, περιέχον ἄριστα ἐξεργασμένας καὶ πανομοίους τὰς εἰκόνας τῶν πολιτευομένων ἢ ἐπιστημόνων, ποιητῶν ἢ εὐεργετῶν τοῦ ἔθνους, ὧν τὸ ὄνομα ἐπισπᾷ τὸν θαυμασμὸν ἢ τὴν εὐγνωμοσύνην, κρύπτεται ἐν τῷ βράθει τῶν ψυχῶν μετὰ μυστικῶν ἐλπίδων, ἢ ἐξαγγέλλεται διατῆρος ὑπὸ τῶν στομάτων, φέρεται περιλαμπρῶς ἐπὶ τῶν πτερόγων τῆς δημοσιογραφίας, ἢ διαδίδεται ὡς παράδοσις ὑπὸ τῶν διεσπαρμένων ἀνὰ τὸ Ἑλληνικὸν προξένων, ἰατρῶν ἢ δικηγόρων ἢ διδασκάλων, μέχρι τῶν ἀπωτάτων χωρίων τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας καὶ Μικρᾶς Ἀσίας, μέχρι τοῦ μικροτέρου Ἑλληνικοῦ νησιδρίου.

Καὶ προσωπογραφίας δὲ ἀλλοδαπῶν ἀνδρῶν ἐδημοσίευσεν καὶ δημοσιεύσει ἡ Κλειώ, ἀνδρῶν παγκόσμιον κεκτημένων φήμην, δυναμένων νὰ συνταράξωσι τὴν γῆν, νὰ κατακλύσωσι δι' αἵματος τὰ χλοάζοντα πεδία, νὰ σκορπίσωσι τὰ δάκρυα καὶ τὸ μαῦρον πένθος εἰς μυριάδας ἀνθρώπων ἢ νὰ παρατείνωσι τὴν εὐτυχίαν, τὴν εἰρήνην καὶ τὰ θελήγτρα τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου εἰς χιλιάδας πόλεων καὶ χωρίων· ἐδημοσίευσεν δὲ καὶ δημοσιεύσει ἡ Κλειώ καὶ τὰς εἰκόνας προσώπων, ὧν αἰφνίδιον πολιτικὸν ἢ κοινωνικὸν γεγονός ἐνήγαγεν αἰφνης εἰς μεγάλην περιωπὴν καὶ δυναμένων νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τῆς τύχης τῆς Ἑυρώπης, ὡς καὶ τὰς εἰκόνας ἐξόχων ἐν ταῖς τέχναις καὶ τοῖς γράμμασι καλλιτεχνῶν ἢ συγγραφέων, ὧν τὰ ὀνόματα πρέπει νὰ γένωνται καὶ παρ' ἡμῶν γνωστά.

Εἰ καὶ ἀρχῆθεν ἡ Κλειώ πρόγραμμα αὐτῆς εἶχε τὸ νὰ γνωρίσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς πᾶν τὸ ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἢ φιλολογικὴν, καλλιτεχνικὴν ἢ κοινωνικὴν ἔποψιν ἄξιον λόγου ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ συμβαῖνον, ἢ Διεύθυνσις αὐτῆς μὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὸ ἐπιτευχθῆν ἠγωνίσθη νὰ καταστήσῃ τὴν Κλειὴν Ἑλληνικὸν περιοδικὸν οὐ μόνον διότι δι' ἑλληνικῶν ἐκτυποῦται χαρακτῆρων ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ.

Πολλοὶ τῶν συγγρόνων ἑλλήνων λογογράφων καὶ ποιητῶν ἐτίμησαν τὴν Κλειὴν διὰ πρωτοτύπων ἔργων. Θερμὰς ἰδίᾳ ἀπονέμομεν εὐχαριστίας εἰς τὸν κ. Σπυρίδωνα Παγανέλληνα, οὗ τὰ πλήρη ἐπικοῦ κάλλους ἔργα ἀπλήστως ἀναγινώσκονται ὑπὸ τῶν ἀναγνώστων ἡμῶν καὶ πρὸς τὸν ἐν Βερολίνῳ φιλέλληνα κ. Ἐγγελ, οὗ τὰ πλήρη ἑλληνομαθειᾶς καὶ εὐφυΐας ἔργα συχνάκις ἐκόσμησαν τὰς στήλας τῆς Κλειοῦς.

Τὸ ὄνομα Ἀθῆναι μετὰ σεβασμοῦ καὶ λατρείας προφέρεται ὑπὸ τῶν θαυμαστῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν· ἀλλ' οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς λογίους εἶνε προσφιλέσταται αἱ Ἀθῆναι· ὀπίσω θαλασσῶν καὶ βουνῶν, ἐγγυὲς ἢ μακρὰν, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος ἢ πέραν αὐτῶν ἑλλήνες ὑπὸ ποικίλον ἐνδυμα ὄνειροπολοῦσιν αὐτάς· ἢ καρδία αὐτῆ τοῦ ἑλληνισμοῦ παλμοὺς καὶ συγκινήσεις διεγείρει ἐν πάσῃ ἑλληνικῇ καρδίᾳ· τὸ μέγα αὐτῶν παρελθόν, ἢ θέσις αὐτῶν ὡς πρωτεύουσης τῆς Ἑλλάδος περιβάλλει εἰς τὰς Ἀθῆνας ἐξοχον ἐπισημότητα, ἀνάγουσαν αὐτάς εἰς μοναδικὴν πανελλήνιον πόλιν. Τούτου ἕνεκα ἀνέθεμεν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις κ. Ἄρ. Π. Κουρτίδην, νὰ ἐπιστέλλῃ εἰς τὴν Κλειὴν ἑλληνογραφίας ἐξ Ἀθηναίων, ἀναγραφούσας τὰ ἐκάστοτε συμβαίνοντα, τοὺς πόθους, τὰς ἐλπίδας, τὰς θλίψεις, τὰς χαράς, τὰ ἦθη, τὸν καθ' ἡμέραν βίον τῆς ἐξόχου πόλεως. Τὴν ἐντολὴν δὲ ταύτην ἐξέπρωσεν ὁ τακτικῶς ἐπιστέλλων ἡμῖν τὰ „Ἀθηναϊκὰ Χρονικά“ μετὰ τῆς χαρακτηριστικῆς πάσης τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ πειθότητος, πρωτοτυπίας καὶ χάριτος, εἰς εὐρύτερον πάντοτε ἀποβλέπων κύκλον ἀναγνώστων.

Τὸ ἰδεῶδες ἡμῶν εἰς ὃ, ἀφειδοῦντες δαπανῶν καὶ μόχθων, τείνομεν εἶνε ν' ἀναδείξωμεν τὴν Κλειὴν κατ' ἐξοχὴν ἀνάγνωσμα τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν. Τὸ γινόμενον εἶνε ἤδη ἐπαρκῆς ἐγγύησις περὶ τοῦ γεννησομένου.

Ἐπὶ τούτοις ἀποτεινομεν καὶ πάλιν τὴν συνήθη πρὸς τοὺς ἡμετέρους Συνδρομητάς παράκλησιν, ὥπως ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν μικρὰν συνδρομῆς ὑποχρέωσιν ἐνωρίτερον τοῦ λοιποῦ, σπεύσωσι δὲ οἱ καθιστεροῦντες εἰς τὴν ἀπότισιν αὐτῶν. Τοιοῦτον πολυδάπανον ἔργον προϋποθέτει διπλὴν ἀπὸ μέρους τῶν φίλων αὐτοῦ ὑποστήριξιν, ἣτοι τὴν τακτικὴν πληρωμὴν καὶ τὴν συμπαθῆ πρὸς ἄλλους φιλομούσους σύστασιν.

Ἐν Λειψίᾳ, τῇ 15./27. Δεκεμβρίου 1887.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Παῦλος Λάμπρος (μετὰ εἰκόνας). — Αἰφνίδιαι ἀσθένειαι καὶ ἀφύσικοι θάνατοι (κατὰ τὸν ἐν Μονάχῳ καθῆγ. Νουβάουμ — τέλος). — Φυλλίδας καὶ Χαριτῶ (Διήγημα ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος — τέλος). — Ἀθηναϊκὰ Χρονικά ὑπὸ Ἀριστοτέλους Π. Κουρτίδου. — Πανακοδόμη, ἣτοι ἐρμηνεία τῶν εἰκόνων. — Ποικίλα. (Ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος ἐν Βερολίνῳ. — Ὁ βασιλόπουλος Γεωργίος ἐν Λειψίᾳ. — Πρόδοσις τῆς ὑπερωκεανείου τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας. — Ἀλλόκοτοι φρονιτίδες. — Πρὸς τοὺς φίλους τῆς Κλειοῦς.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Παῦλος Λάμπρος. Ἐξ ἀθηναϊκῆς φωτογραφίας (ἐν σελ. 369). — Ἡ νύξ τῶν Χριστουγέννων. Εἰκὼν ὑπὸ de Crayer (ἐν σελ. 373). — Τὸ ἀγάλμα τῶν Φραγκ. Δεῶν.

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελένη Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.